

وقتی همه امید صهیونیست ها فروپاشید

همه امید تندروان صهیونیست به همین درنده‌ای بود [یعنی آریل شارون] که امروز در رأس قدرت و در رأس دولت و در آن حکومت جعلی و دروغین است. امیدشان به این بود که این با چکمه آهنین بیاید و با مشت پولادین و سرنیزه بتواند مردم فلسطین را که به پا خاسته‌اند، به زانو درآورد و انتفاضه را خاموش کند؛ لکن از روزی که این آمده است، روزبه‌روز انتفاضه شعله بیشتری پیدا کرده است. این آخرین امیدشان بود...

بسیاری از آن‌ها در حال بازگشت‌اند و دیگر کسی جرئت نمی‌کند بیاید. بی‌روحیه‌اند، احساس ضعف می‌کنند و بین خودشان اختلاف است. از آینده خودشان ناامیدند و افق روشنی در آینده خود نمی‌بینند. این صهیونیست‌های غاصب، سراسیمه و شتاب‌زده‌اند و کارها و حرف‌هایشان این را نشان می‌دهد.

اگر این حوادث برای ملت فلسطین تلخ و اندوه‌بار است، برای دشمن آن‌ها هم خیلی تلخ است. این آیه شریفه قرآن چقدر گویاست: «إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَا أَلْمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ»؛ اگر شما در این مبارزه دچار درد و الم می‌شوید، دشمن هم دچار درد و الم می‌شود؛ او هم زخم می‌خورد، سخت‌تر از شما. تفاوت در این است که ملت فلسطین افق روشنی در مقابل دارد.

